

Της Μιας Δραχμής Τα Γιασεμιά, Ορέστης Μακρής-Τζένη Βάνου

Ο **Ορέστης Μακρής** (Χαλκίδα, 30 Σεπτεμβρίου 1898 - Αθήνα, 29 Ιανουαρίου 1975) ήταν Έλληνας ηθοποιός του θεάτρου και του κινηματογράφου και τενόρος της οπερέτας.

Τελείωσε το Ωδείο Αθηνών και εμφανίσθηκε στη σκηνή πρώτα ως τενόρος στο θίασο Ροζαλίας Νίκα το 1925, κατόπιν στον θίασο Παπαϊωάννου και αργότερα μεταπήδησε στο είδος των κωμικών ρόλων. Ως ηθοποιός διέπρεψε σε απόδοση λαϊκών τύπων. Ανεπανάληπτη ήταν η απόδοσή του στο τύπο του «μεθύστακα», που αποτέλεσε σταθμό στο ελληνικό θέατρο. Τον τύπο αυτόν μετέφερε αργότερα και στον κινηματογράφο με ομώνυμο τίτλο.

Το 1955 απέδωσε τόσο αληθινά τον χαρακτήρα του μισητού ιδιοκτήτη που έγινε αποδέκτης ευτράπελου επεισοδίου σε κεντρικό δρόμο της Αθήνας θεωρούμενος ως πραγματικός ιδιοκτήτης. Συμμετείχε σε περίπου σαράντα ταινίες παίζοντας χαρακτηριστικούς ρόλους, όπως του μεθυσμένου, του άστοργου, του ανάποδου μα και στοργικού πατέρα. Κάθε ταινία του Ορέστη Μακρή θεωρείται μια ξεχωριστή δημιουργία ρόλου που σήμερα αποτελούν όλοι πρότυπα θεατρικής μελέτης του είδους των.

Τιμήθηκε με το Τάγμα του Φοίνικος. Κηδεύτηκε στο Α΄ Νεκροταφείο σε οικογενειακό τάφο.

Μουσική/Στίχοι: Αττίκ

Στων ραντεβού την ερμηιά
στα φτωχικά καφεενεδάκια
της μιας δραχμής τα γιασεμιά
που μας πουλάνε τα παιδάκια

Μαθαίνουν τόσα μυστικά
που όταν χωρίζει κάθε ταίρι
μπαίνουν στον κόρφο βιαστικά
μην παραπέσουν ξαφνικά
σ' ένα αδιάκριτου το χέρι

Της μιας δραχμής τα γιασεμιά
λένε στα ξένοιαστα ζευγάρια
που απ' τις αγάπες τους καμιά
ποτέ δεν ζει πολλά φεγγάρια

Κι έχει μια μόνη ασκημιά
ο έρωας που όλους περιπαίζει

πως για μια νέα γνωριμιά
της μιας δραχμής τα γιασεμιά
ξεχνιούνται απάνω στο τραπέζι

Της μιας δραχμής τα γιασεμιά
λένε στα ξένοιαστα ζευγάρια
που απ' τις αγάπες τους καμιά
ποτέ δεν ζει πολλά φεγγάρια

Κι έχει μια μόνη ασκημιά
ο έρως που όλους περιπαίζει
πως για μια νέα γνωριμιά
της μιας δραχμής τα γιασεμιά
ξεχνιούνται απάνω στο τραπέζι

Λίγα χρόνια αργότερα γεννιέται και ένας άλλος μεγάλος Έλληνας ηθοποιός.

Ο Νίκος Ρίζος (Πέτα Άρτας, 30 Σεπτεμβρίου 1924 - Αθήνα, 20 Απριλίου 1999) ήταν Έλληνας ηθοποιός. Πρωταγωνίστησε σε πολλές κωμωδίες του ελληνικού κινηματογράφου. Παντρεύτηκε την επίσης ηθοποιό, Έλσα Ρίζου (**Ελένη Αμπροπούλου** γ. 10/12/1933), με την οποία απέκτησε έναν γιο, τον Κωνσταντίνο (γ. 1/5/1966). Έπαιξε σε πολύ γνωστές ταινίες όπως *Της κακομοίρας* και *Ο θησαυρός του μακαρίτη*.

Έκανε την πρώτη του εμφάνιση στην κλασική επιθεώρηση «Άνθρωποι, άνθρωποι» το 1948, στο θέατρο «Μετροπόλιταν» και απέκτησε δικό του θίασο το 1959, ενώ το 1961 δημιούργησε τον θίασο "Βασίλης Αυλωνίτης - Γεωργία Βασιλειάδου - Νίκος Ρίζος", που διατηρήθηκε, σημειώνοντας μεγάλη επιτυχία, μέχρι το 1965, παρουσιάζοντας διάφορες κωμωδίες τόσο στην Ελλάδα όσο και στη Γερμανία για τους μετανάστες.

Το 1986 μετέτρεψε τον κινηματογράφο «Άστορ» της οδού Σταδίου σε θέατρο, το οποίο λειτούργησε υπό την καλλιτεχνική διεύθυνσή του μέχρι το 1990. Ο Νίκος Ρίζος, άλλωστε, υπήρξε πολύ επιτυχημένος θεατρικός επιχειρηματίας επί 27 χρόνια.

Έπαιξε σε περίπου 130 κινηματογραφικές ταινίες, όπως *Το σωφεράκι* του Γιώργου Τζαβέλλα, *Ο θησαυρός του μακαρίτη* του Νίκου Τσιφόρου, *Ο Κλέαρχος*, *η Μαρίνα* και *ο κοντός*, επίσης του Τσιφόρου, *Συμμορία εραστών* κ.ά..

Τα τελευταία χρόνια της ζωής του κατοικούσε στου Γκύζη. Ο Νίκος Ρίζος υπέστη οξύ έμφραγμα του μυοκαρδίου στις 20 Απριλίου του 1999 σε ηλικία 74 ετών και μεταφέρθηκε εσπευσμένα στο νοσοκομείο, όπου και κατέληξε από πνευμονικό οίδημα. Κηδεύτηκε, παρουσία πλήθους κόσμου, στο Α' Νεκροταφείο Αθηνών.

Αρκετά χρόνια αργότερα αλλά την ίδια μέρα γεννήθηκε στην Ιταλία η Μόνικα Μπελλούτσι.

Η Μόνικα Άννα-Μαρία Μπελούτσι (30 Σεπτεμβρίου 1964) είναι Ιταλίδα ηθοποιός και μοντέλο.

Η Μπελούτσι ξεκίνησε την ενασχόληση της με το modeling, το 1977, σε ηλικία δεκατριών ετών. Μετά την αποφοίτηση της από το σχολείο, ξεκίνησε σπουδές νομικής στο Πανεπιστήμιο της Περούτζα, τις οποίες όμως εγκατέλειψε το 1988 λόγω του modeling, αφού υπέγραψε συμβόλαιο με το πρακτορείο Elite Model Management και εγκαταστάθηκε στο Μιλάνο. Το 1989 ξεκίνησε να δουλεύει ως μοντέλο και στο Παρίσι αλλά και στη Νέα Υόρκη. Μεταξύ άλλων, πόζαρε για τον οίκο

Dolce & Gabbana αλλά και τη γαλλική έκδοση του περιοδικού μόδας Elle. Το 2001, φωτογραφήθηκε στο εξώφυλλο του περιοδικού Esquire.

Το 2003 φωτογραφήθηκε για το περιοδικό Maxim ενώ το Men's Health την συμπεριέλαβε στη λίστα με τις "100 Πιο Καυτές Γυναίκες Όλων Των Εποχών" στη θέση 21. Την ίδια χρονιά, δύο εθνικές εφημερίδες την χαρακτήρισαν ιταλικό sex symbol.

Το 2003, η Bellucci κέρδισε το βραβείο Nastro d' Argento β' γυναικείου ρόλου για την ερμηνεία της ως Alessia στο Remember me, My love. Το 2006, εκτέλεσε χρέη κριτή στο 59ο Φεστιβάλ των Καννών. Το 2009, κέρδισε το βραβείο World Actress Award στο Women's World Award.

Το παρακάτω βίντεο είναι από την ταινία της MALENA<

Source URL:<http://2gymevosm.mysch.gr/drupal7/?q=en/node/1515>